de ſiliquis q̄s porci comedebant. ⁊ nemo illi dabat. Secundum eſt ꝙ aliquando incidit in manus vſurariorū q̄ eū totū comedunt. iuxta illud pſ. cviij. Scrutet̄ feneratoꝛ omnem ſubſtantiā eius. Terciū eſt peccatū rapine. frequenter eñ aliena aufert q̄ ſua prodire cōfert. iō ſimilis eſt aranee que vt muſcas capiat texendo telas inutiles ſe euiſcerat. Quartū malū eſt ꝯtemptus bonoꝝ ſpūaliū. quia Eſau primogenita ſua dedit ꝓ lenticula ⁊ abijt. paruipēdēs ꝙ primogenita ſua vendidiſſet Gen. xxv. Sexta eſt crapula ⁊ exceſſus in cibo. de qua dominus Luce. xxi. Attendite ne corpa veſtra grauent̄ crapula. Septima ⁊ vltima ancilla eijcienda eſt luxuria. De hac ſatis dixi ſupra in locis ſuis vt in regiſtro videbis. Et hec habet ſub ſe multas ſpēs. Prima eſt ſimplex fornicatio que ſm Papiam dicit̄ a fornix fornicis. Vel eſt actus vel incuruatura in pariete vel in edificio qꝛ in talib⁹ locis meretrices ꝯſtituebant̄. Eſt aūt amoꝛ a legitimo cōnubio ſolutus ⁊ vagus explende libidinis conſectando licentiam: de qua pſ. lxxij. Perdidiſti omnes q̄ fornicant̄ abs te. Secunda eſt adulteriū ⁊ ipſius piculi magnitudo patet ex tribus. vt dicit Holkot lect. xlij. Primo ex legis antique graui punitione: de quo Leuitici .ij Si mechatus fuerit ⁊c̄. Vide ſupra. X. O. Grauis eſt pena vtraqꝫ pſona digna morte efficit̄. Et ꝓpter grauitatem huius peccati ſtatim ponit̄ poſt ꝓhibitionem furti. ſed tū exuperat omne furtum terrene ſubſtātie. quia quod aufert cū ſit creatura rationalis meli⁹ eſt ꝙ quecūqꝫ terrena ſubſtātia. Iō dr̄ puer. vj. Non grauis eſt culpa. ſ. reſpectu adulterij cū quis furatus fuerit finaliter eñ facit vt eſurientem impleat animam. Qui aūt adulterat̄ ꝓpter cordis inopiam pdet animā ſuam. Scdo ex ꝓlis puerſe ꝓcreatione. que frequēter ſolet eē mala ⁊ inhoneſta tam ꝓpter parentū imitationē ꝙ propter defectū caſtigationū. qꝛ tales pueri vel dimittunt̄ cum matre que nō caſtigat filiū. vel cum extraneis pſonis que de moribus pueri etiam nihil curāt. Ideo fiūt inſolentes. ingrati. degeneres ⁊ vicioſi. Et hoc eſt ꝙ anglicis ꝯnumerant̄. Vnde Bonifacius martyr ſcribēs regi angloꝝ. ⁊ ponit̄ in canone di. lvj. Si gens anglorū ſicut p iſtam ꝓuinciam diuulgatum eſt ⁊ nobis in francia et in ytalia improperat̄ ⁊ ab ipſis paganis improperium nobis obijcitur. ſpretis legitimis nuptijs adulterando ⁊ luxuriando ad modum zodomitice gentis fedam vitam duxerit. De tali cōmixtione meretricuz exiſtimādū eſt degeneres populos ⁊ furientes ⁊ ignobiles libidine foꝛe procreandos. ⁊ ad extremum vniuerſam plebem ad deterioꝛa ⁊ ignobilioꝛa vergentem. ⁊ nouiſſime nec in bello ſeculari fortem nec in fide ſtabilē nec honorabilem hominib⁹. nec deo amabilem eſſe venturuz. ſicut alijs gentib⁹ hyſpanie ⁊ prouincie ⁊ burgundie cōtigit q̄ ſic a deo recedentes fornicate ſunt donec vindex taliū criminū vltrices penas p ignorantiā leges dei ⁊ p ſaracenos venire ⁊ ſeuire pmiſit. Tercio pꝫ h⁹ vicij magnitudo ex date fidei violatione. violat̄ eñ fides data cōiugij in ſacramēto. Vnde mulier adultera peccat in virum dupliciter. fidem ſibi frangēdo ⁊ falſos heredes ſubſtituendo. Peccat etiā in ꝓlez quā damnificat reddens eam ignobilem ad eccleſiaſticas dignitates. Et etiam ſm leges ab om̄i prorſus beneficio excludunt̄. Vt C. de natura. li. l. aut licet. Peccat etiā in ꝓximū quem amittit. ⁊ frequenter de adulterio naſcitur homicidiuz ⁊ membroꝝ mutilatio ⁊ hmōi. Nam dauid cū in adulteriū cecidiſſet p̄cepit occidi fidelem militem ſuū vriaz. ij. Reg. xj. ⁊ Ecci. xxiij. Om̄is mulier relinquēs viruz ſuū ⁊ ſtatuens heredem ex alieno matrimonio. Primo eñ in lege dei altiſſimi incredibilis fuit. ⁊ ſcdo virū dereliq̄t tercio in adulterio fornicata eſt. ⁊ ex alio viro ſtatuit ſibi filios. hec in eccleſia adducet̄ ⁊c̄. de his ſpeciebꝫ quere ſ. dñica Oculi. X. O.

¶ De eadem dominica ſcꝫ Letare.

EST puer vn⁹ hic habēs quinqꝫ panes oꝛdeaceos Joh. vj. Dicit Areſto. in epiſtola ad Alexandrū. ⁊ vij. ethicoꝝ Gaudiū ⁊ delectatō neceſſaria ſunt ad vitaz ſicut ſal ad cibum ſi tꝑata ſunt. Et principaliter neceſſaria ſunt ꝓpter duo. Primo ad pectoris purgationē. qꝛ dicit Philaretus in tractatu de natura moꝛboꝝ. Gaudiū ſubtiliat ſpūs. ⁊ alleuiat ipm pectus. Ideo dicit ipſe cōſtantinus. Riſus ⁊ gaudiū vapoꝛes circa pect⁹ collectos ſua cōcuſſione ⁊ motu ſoluūt excreando eijciūt. Excreatis aūt vapoꝛib⁹ membꝛa pectoꝛalia purgant̄. qꝛ ex gaudio nimio totū coꝛpus cōcutit ipm pectus. Idcirco Johannes meſue de regimine ſanitatis pſuadet tuſſiētib⁹ gaudium atqꝫ riſum. quia materia tuſſis ꝯpacta circa coꝛ tēpoꝛe gaudij ⁊ riſus ſoluit̄ ⁊ liquat̄. Scdo ꝓpter ſomni cauſationem. qꝛ dicit Palemon. in li. de ſignis naturarum. Gaudium ſomnū dulcem cauſat ⁊ ſuauem. Cui⁹ rōnē ponit auicenna ꝙ dulcis ſomnus cauſat̄ ex puritate ſanguinis. Et quia gaudium depurat ſanguinem ergo ⁊c̄. Et dixi notanter. Si delectatio ⁊ gaudium tēperata ſunt. qꝛ gaudiuz vituperatū ⁊ vehemens hominem pimit. iuxta illud qđ ponit cōmentatoꝛ ſup lib. de moꝛte ⁊ vita. Velocius vitam exterminat gaudium ꝙ triſticia. Cuius ratio eſt. qꝛ tempoꝛe vehementis gaudij ſanguis totus diffundit̄ ad coꝛ. ideo ſepiſſime a ſanguine ſuffocat̄. vel quia tunc coꝛ nimis delectat̄. ⁊ caloꝛ ad exterioꝛa tranſit ⁊ a coꝛde deficit. ⁊ ſic moꝛs interficit ſicut refert Valerius in policrate. Cuꝫ cuidam mulieri moꝛs filij abſentis erroꝛe eſſet nunciata dum illa merēs ſederet ſubito filius aduenit. quem illa vidēs in amplexum eius ruens. ⁊ mox exanimata corruit. Moralit̄ populus chriſtianus a die cinerum vſqꝫ hodie in triſticia penitentie fuit ideo ne ex triſticia deficeret. ſancta mater eccleſia diuerſa gaudia conſolatoria ei ꝓponit. Naz dominus apoſtolicus hodie oſtendit roſam ꝓpter quā dominica iſta vocat̄ dominica chriſti roſa ⁊ hoc triplici ratione. Prima eſt literalis quam ponit Inno. iij. quia eſt quoddam conſolatoꝛium ⁊ refectoriū populis ex continuo ieiunio fatigatis. quia dicit Catho. Interpone tuis interdū gaudia curis. Ideo dictus Innocē. ne populus p aſperitatē q̄drageſimalis abſtinentie ſub cōtinuo laboꝛe deficeret. in hac media dominica roſe gaudiuz et ſolacium interponit vt aſperitas temperata meli⁹ ſufferat̄. Secunda ratō eſt ſpūalis. In ipſa eñ roſa ſunt tria Eſt eñ facta de auro. intus v̄o ponunt̄ due res aromatice. Prima eſt muſcus. de quo vide ſupra feria quarta quatuoꝛ tpm. ſermo. ij. V. F. Scđa eſt balſamus. et iō iſta roſa ſignificat xp̄m in quo ſunt tres ſubſtantie. ſ. caro incoꝛrupta q̄ ſignificat̄ p aurum. Aīa oīm virtutum odoꝛe refecta. quam ſignificat muſcus. ⁊ diuinitas precioſiſſima que p balſamū figurat̄. Oſtēdit ergo papa populo hanc roſam xp̄m ſignificantez. quaſi diceret. Qui vult penitentiam quadrageſimalem leuiter ferre debet roſam chriſtum in coꝛde poꝛtare. Tercia ratio eſt moralis. qꝛ p hoc dat̄ intelligi ꝙ p ieiuniū ⁊ orationem ſpine vicioꝝ conuertunt̄ in roſas virtutū. ita ꝙ q̄ erat libidinoſus efficitur caſtus. Qui erat ſupbus erit humilis et manſuetus. Qui prius erat guloſus efficitur ſobrius. et non ſolum p roſam ꝓponuntur fidelib⁹ populis gaudium ⁊ delectatio ⁊ ſolaciū. ſed etiā p totuz hodiernum officium. ſicut patet p introitū Eſa. vltimo. Letare hieruſalem. Vt aūt illud gaudiū ſit tꝑatuz. ideo inter hec gaudioſa canit etiam eccleſia ipſa tractus. vt ſic gaudiū meroꝛe aliquali temperet̄. Et nō dūtaxat dicit̄ dñica de roſa ſꝫ etiā de panib⁹. eo ꝙ xp̄us. v. milia hoīm de q̄nqꝫ panib⁹ ſatiauit. de q̄b⁹ dicūt v̄ba p̄libata. Eſt puer vn⁹ hic. Circa qđ notādū pmo p hūc pueꝝ moraliter intel-

tiam appetiuiſſet. nec vnq̄ primi parentes dictis ⁊ per-
ſuaſionib⁹ ſerpentis acquieuiſſent. ſed neglexerūt gra-
tijs vti ſibi datis. permiſſi ſunt cadere in errorem ꝑ pec
catum negligentie. Et de errore negligentie in peccatū
ſupbie ⁊ inobedientie. Ideo hortat̄ apoſtol⁹. j. Thimo.
iiij. Noli negligere gratiā que in te eſt. Et nota ꝙ dya-
bolus precipue curat negligentiā in literatis vt animā
ipſorū recipiat. De hoc refert Ouidius in methamor. li.
j. circa finem. Argos fuit quidam paſtor ⁊ habuit cen-
tum oculos. ⁊ tamen non habuit niſi vnam vaccam nu
per transformatam in virginem cuſtodiendam. Mer-
curius finxit ſe paſtorem caprarū ⁊ acceſſit ad locū vbi
Argos iſte paſcebat vaccam. ⁊ fiſtulabat ita iocunde et
gratioſe ꝙ Argos eum rogabat ꝙ placeret ſibi manere
cum capris ſuis in paſcuis illis ſecum. Mercurius an-
nuit quia ideo veni. Sederūt igitur ſimul. mercurius
de nouo incepit fiſtulare ita dulciter ꝙ aliqui oculi ipſi-
Argi dormitare ceperunt. Adhuc alijs reſpicientibus
ad vaccam. tandem ineffabiliter dulciter ⁊ bene fiſtula
uit ꝙ omnes centum oculi dormitauerunt. ⁊ ſtatim ꝑ-
rexit mercurius. ⁊ caput eius cum oculis amputauit. et
⁊ vaccam ſecum adduxit. Moraliter clericus literatus
eſt quaſi Argos habens centū oculos. i. centū ꝯſiderati
ones vel multas cautelas. ⁊ nō habet niſi vnam vaccā
cuſtodire. i. vnam ꝯſcientiam vel animam. Iſta fuit vir
go dum retinuit innocentie puritatem. Sꝫ transforma
ta eſt in beſtialem voluptatem. Propter qđ dicit̄ Eſa.
vij. Nic nutriet homo vaccā. Et Ozee. iiij. Sicut vac-
ca laſciuiens Iſrael. Mercurius vo. i. medicus curans
eſt dyabolus qui circuit terram: Job. j. ⁊ querit quē de-
uoret. j. Petri. v. Et fiſtulat ita ſuauiter ꝑ ſtrepitum la-
ſciuie mundialis. ⁊ ꝑ adulationes amicorū. ꝙ iſte argos
obdormit ꝑ negligentiā vſq̄ ad mortem. et tunc aufert
ſibi caput. quia ſepat ab eo chriſtum qui eſt caput eccle-
ſie. et miſerā vaccam ducit ad gehennam. De negligē-
tia dicam plura infra dominica. xx. poſt trinitatis ſup
illo verbo Math. xxij. At illi neglexerunt. Secunda fi-
lia dicit̄ tepiditas. ⁊ eſt paruus amor boni. ⁊ hec cū ma-
tre ſua accidia eſt velociter eijcienda. qꝛ multa mala fa-
cit. Primo qꝛ deo vomitum ꝓuocat. Apoc. iij. Quia te
pidus es nec frigidus nec calidus incipiam te euomere
ex ore meo. Glo. tunc tepidus euomit̄ cū in deteriora
labi ꝑmittit̄. vel impenitens moritur. Secundo fiduci
am tentandi dyabolo preſtat. de multis eñ vicijs ten-
tat dyabolus hominē tepidum de quibus nō auderet
hoīem feruentem tentare ⁊ laborioſum. qꝛ videm⁹ ꝙ ol
le feruenti muſce non inſident. Ideo hortat̄ be. Hiero
ny. Ruſticū monachū. Facito ſemp aliqđ opis vt ſem-
per te inueniat dyabolus occupatū. Tercio reddit ho-
minē quaſi impotentē. qꝛ q̄ valde fortes ſunt nō pñt ſe-
xtam ptem penitentie facere quā fecit vetula et hoc fec̄
tepiditas. quia habent paruū deſideriū agēdi pniā: ſic
dic̄ Bernꝰ. forſitan ideo nō poſſum⁹: qꝛ nō multū volu
mus. Tercia filia eſt mollicies que eſt impatiētia rei du
re. de qua Prouer. xviij. Qui mollis eſt ⁊ diſſolutus in
opere ſuo frater eſt ſua opa diſſipantis. Glo. dicit. mol-
lis eſt q̄ duris. i. tribulationib⁹ ſuccūbit. Vn̄ qñ in ope
inchoato aliquod durū occurrerit ipſe ab ope deſiſtit. ⁊
talis eſt frater opa ſua diſſipātis. i. ac ſi ea diſſiparet. hec
etiam a corde eſt eijcienda. quia eſt quedā cultura in q̄
dyabolus quieſcit in homine. homo eñ mollis eſt ve-
lut homo viuens qui ad ignē tribulationis liqueſcit et
ad nihilum redigit̄. Et ad hoc vt citius eijciat̄ ſummū
remediū eſt ignis ſpūſſancti q̄ lutea conſolidat. Quar-
ta eſt ſomnolētia q̄ eſt eijcienda ꝓpter tria. Primū ē ho-
ſtilitas crudel' rebelliōis. hoīes eñ exñtes ī bello nō pñt
ſomno ſecure vacare. Nos aūt ſum⁹ quotidie in multꝭ
bellis: iuxta illud pſ. lv. Multi bellantes aduerſū me.
Ecce ergo neceſſe habemus vigilare. Grues. n. vt dicit
Areſto. libro aīaliū. vigilias inter ſe diuidunt. ⁊ illa que
vigilare debet lapidem tenet in pedib⁹ vt ſi illa dormi-
at ꝑ caſum lapidis excitetur. Si aūt auis inſenſata que
vigilare nō tenet̄ ſic ſibi prouidet contra ſomnum mul
tomagis nos contra ſomnū nō ſolum corpis ſed ⁊ pec-
cati cautelam ꝯtinuam adhibere debem⁹. iuxta illud. j.
Petri. v. Sobrij eſtote ⁊ vigilate. ⁊ bene ꝑmittit ſobrie
tatem. qꝛ ebrietatem ſequit̄ neceſſario multus ſomnus.
Secundum eſt vtilitas fidelis amminiſtratōnis. Nos
eñ ſumus ſicut ſerui vigilantes de nocte expectātes ad
uentum domini ſui de nuptijs redeuntis. Spūalit̄ nu
ptie ſunt in celo ineffabilis gaudij. De ſacroſancta vnio
ne diuinitatis infinite ad naturā humanā. de his nu-
ptijs dñs noſter venturus eſt in die iudicij deſcenſur⁹
ad totum mūdū finaliter iudicandū. Et ideo Mathei
xxiiij. Vigilate qꝛ neſcitis q̄ hora dominus vr̄ ventur⁹
ſit. Et Luce. xij. Vos ſimiles hominib⁹ expectantibus
dominū ſuū qñ reuertat̄ a nuptijs. vt cū venerit ⁊ pul-
ſauerit ſtatim apient ei. et beati ſunt ſerui illi quos cum
venerit dominus inuenerit vigilantes. Et licet omnes
vigilare debemus maxime tñ prelati quorū cure aīe cō-
miſſe ſunt. In cuius ſignū cū dñs diſcipl'os dormiētes
inueniſſet, ſpecialius ceteris increpauit Petrum dicēs.
Symon dormis nō potuiſti vna hora vigilare mecum
Marci. xiiij. ⁊ Math. xxvj. Tercia cauſa quare ſomno
lentiam vitare debemus ⁊ inſtanter vigilare eſt debili-
tas terreſtris inhabitatōnis. Homo enim q̄ iaceret in
domo ruinoſa ex omni pte debili. ⁊ ſimul cū hoc ſciret
ꝙ aliquis exterius quotidie ſuffoderet muros ad eū oc
cidendū. nō daret ſe ſomno ſi ſaltem eſſet prudens. ſꝫ ſo
brie vigilaret. Moraliter domus aīe eſt corpus luteum
vel terreū. Job. iiij. Habitant domos luteas vel terre-
num fundamentū hñt ⁊ ꝯſument̄ velut a tinea. Foſſor
eñ eſt mors que indefeſſe nitit̄ ꝑfodere domū noſtram
vt furet̄ aīam cū petis ſi poſſit vel penis debitis ꝓ pec-
cat'. Vnde Bernꝰ. ſup illud Math. xxiiij. Si inquit ſci
ret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq̄ ⁊
nō ſineret ꝑfodi domū ſuā. Sed timēdū eſt ꝙ de nob
ſit ſicut de pueris recenter natis. de q̄b⁹ dicit Areſto. de
ſomno ⁊ vigilia. ꝙ pueri quando pariunt̄ dormiunt. et
habent oculos clauſos ꝓpter ꝯſuetudinem dormiēdi in
matrice. Sic etiā eſt de multis in quib⁹ tamdiu inualu
it ꝯſuetudo dormiendi negligentie. pigricie ⁊ accidie ꝙ
vigilare nō poſſunt. Quinta filia eſt ocioſitas. ⁊ hec eſt L.
eijcienda. qꝛ dicit̄ extra de renunciat. niſi cū pridē. Ocio
ſitas ⁊ voluptas ſunt arma antiq̄ hoſtis. ⁊ ideo eſt eijci
enda. qꝛ facit hominē ſtultū. iuxta illud ꝓuerb. xij. Qui
opat̄ terrā ſatiabit̄ panib⁹. qui aūt ſectat̄ ocium ſtultiſſi
mus eſt. Primus gradus ſtulticie eſt vitā ſuā negligere
ei neceſſaria non querere. Secundus gradus eſt vitam
ſuā indefenſā hoſtib⁹ exponere. Terci⁹ gradus eſt ho-
ſtes qui eum interimēt paſcere. Hos tres gradus ſtul-
ticie habet q̄ ſectat̄ ociū. idō nō dicit̄ ſtult⁹ vel ſtultior: ſꝫ
ſtultiſſimus. vite eñ future que eterna eſt nō prouidet
ſed hoſtib⁹ ſuis ſe exponit. ſ. vicijs ⁊ demōib⁹. quia ocia
vicia nutriūt. iuxta illud. Ocia dant vicia fugiam⁹ er-
go ꝓcul illa. Sexta eſt dilatio que multū nocet. iuxta il-
lud metriſte. Et nocet ⁊ nocuit ſp differre parū. Eſt au
tem duplex dilatio. vna eſt ꝯfeſſionis ⁊ alia ꝯuerſionis.
Sed ꝯfeſſio acceleranda eſt ꝓpter q̄nq̄ que poſui ſupra
ſermone tercie dñice infra oct. ephie. Sed ad ꝯuerſionē
accelerandū ⁊ petm̄ dimittendū mouet ꝑmo multiplex
bonū qđ inde ꝓuenit. Pr̄. n. Treñ. iij. Bonum eſt viro
cū portauerit iugū dñi ab adoleſcētia ſua. ꝑmū igit̄ bo-
nū eſt ꝙ hō hic diutius deo ſeruit. de q̄ dicit Gre. Ser-
uire deo regnare eſt. Scđm bonū ꝙ hō ſecur⁹ viuit: iux̄
illud ꝓuer. xv. Secura mens q̄ſi iuge ꝯuiuiū. Ideo di-
cit Sene. Pulcrū eſt ante mortē ꝯuiuare. Terciū bonū
ꝙ gratius eſt ſeruitiū eorū deo q̄ citi⁹ ad deū ꝯuertunt̄.
Illi eñ de principio ⁊ optimo vite ſue quaſi de flore ⁊ vi
gore deo offerunt. Qui aūt tarde volūt ꝯuerti q̄ſi feces

deo reſeruant q̇ timere habēt ne de fecibꝫ calicis ire do-
mini bibāt. de qua dicit in pſ̄. lxxiiij. Fex dn̄i nō eſt exi-
nanita bibunt omnes peccatores terre. Quartū bonuꝫ
eſt ꝙ certus moriť certitudine ſpei de ſalute ſua. nō aūt
q̇ differt cōuerſionē in finē. de hoc vide ſupra Aug. do-
minica infra octauā ephie. L. V. Secūdo mouet ad cō
uerſionem piculuꝫ male cōſuetudinis. qꝛ dicit Job. xx.
Oſſa eius implebunť vicijs adoleſcentie eiꝰ. ꝛ cū eo in
puluere dormient vicia adoleſcētie. Si homo in his ꝑ-
ſeuerat q̇ vicia ſunt ſimilia guttis q̇ oſſa ſbintrant. que
vix curanť. qꝛ talia vicia nō relinquūt hoīem q̄diu hō
viuit. iuxta illud ſapiētis. Adoleſcēs iuxta viā ſuā ḡdiť
ꝛ cū ſenuerit ab ea nō recedet Prouer. xxij. Et Hiero.
Si mutare pōt ethiops pellē ſuam aut pardus varieta
tes ſuas. ꝛ vos poteritis benefacere cū didiceritis ma-
lū. Referť eñ in hyſtorijs grecoꝝ ꝙ alexander carere n̄
poterat inceſſu Leonidis pedagogi ſui. ꝛ vicijs quibus
paruus fuit infectus. Tercio mouet hoc. qꝛ ꝯuerſio di-
lata difficilior eſt. accelerata facilior. q̇a dicit poeta. Qui
nō eſt hodie cras minꝰ aptꝰ erit. Et Beda ſup Lucam.
Dyabolꝰ quanto diutiꝰ poſſidet tanto difficiliꝰ dimit-
tit. Et iterꝝ. Quāto citius tāto faciliꝰ dyaboli dominiū
euitať. Sꝫ nota de illis q̇ differūt ꝯfiteri donec fere trāſ
eat q̄drageſima ſunt fatui dicēdi. pmo ꝑ hoc qꝛ ſunt ho
mines ꝑpoſteri. Illud. n. volūt vltimo facere qḋ domi
nus vult primo fieri. Vult eñ dn̄s vt illi q̇ ſibi ſeruiūt
incipiant a confeſſione. iuxta illud Pſ̄. cxlvj. Precinite
dn̄o in ꝯfeſſione. Et ꝓuer. xviij. Juſtꝰ in principio accu
ſator eſt ſui. Secūdo ꝓbať eoꝝ fatuitas ꝑ hoc ꝙ laborē
ſeptem. ſeptimanaruꝫ in magna ꝑte amittunt ꝓ labo-
re vnius hore eo ꝙ volunt in principio quadrageſime
confeſſionem peccatorū ſuorum facere que in vna ho-
ra fieret. Plus eñ valet ieiuniū vnius diei poſt veram
pniam q̄ valeat ieiuniū totiꝰ q̄drageſime illi q̇ remāet
in peccātis. Septima eſt tarditas que eſt in opē inchoato.
Sicut eñ accidioſus differt opꝰ qḋ facturꝰ ē inchoare
ſic tardus differt opꝰ iam inceptū cōſummare. Hanc
etiā diſſuadēt multa. Primū eſt vite breuitas. Ideo di
cit ſapiēs. Noli curtare in tpe tribulationis ꝛ anguſtie
Scḋm eſt rerꝝ velocitas q̇ curſim ꝑtranſeūt Sapien. x.
Tranſierūt eñ oīa illa tanq̄ vmbra. ꝛ tāq̄ nūciꝰ ꝑcur-
rens. Terciū eſt ſtrenuitas qḋ mali habēt in his que ſi
bi ſunt nocia. de q̇bꝫ dr̄ ꝓuerb. ij. Pedes eoꝝ ad malū
currūt. feſtināt vt effundāt ſanguinē. Sꝫ dicit Bern̄.
Magna ꝯfuſio ardentiꝰ ꝯſiderāt ſeculares pniciosa q̄
nos vtilia. ꝛ alacrius currūt ad mortē q̄ nos ad vitam.
Octaua filia eſt imꝑfectio vel incōſummatio ſiue imꝑ-
ſeuerātia. Hanc filiā accidie ducūt in vxorē q̇ raro du
cunt ad ꝑfectionem opus aliquod qḋ inchoant. Sꝫ eſt
valde nociua hec inconſummatio. qꝛ quaſi ꝑdita ſunt
cetera que facta ſunt niſi finis ſequať. Paruꝫ eñ ꝓdeſt
fundamentū ꝛ parietes feciſſe ſi tectū nō ſequať. Parū
etiā ꝓdeſt ꝑ mare nauigando laboraſſe ſi tunc nauis pi
erit quando portui appropinquat ꝛ proxima ꝑ leucam
vnam fuerit. de hoc dicit Prouer. xviij. Qui diſſolutꝰ ē
in ope frater eſt opa ſua diſſipātis. Nona eſt remiſſio.
hanc filiā ducit petōr in vxorem q̇ quotidie ſe ſentit fie-
ri deteriorē. De hac dicit Sap. Eccī. xxij. Filia fatua in
minoratione erit. ſed hanc q̇ habet paupꝫ manet. Pro-
uer. x. Egeſtatē opať manus remiſſa. Decima eſt diſſo-
lutio. hanc tenet ille q̇ inueniens difficultatē in ſui regi-
mine ſe dimittit oīno abſq̄ gubernatiōe de q̇ dr̄ ꝓuer-
bioꝝ. xxiij. Sic dormiens erit in medio maris. ꝛ quaſi
ſopitus gubernator cōmiſſo clauo. Vndecima eſt inad
uertētia. vulgariter vnachtſamkeyt vel vnruchlaſ heit
hanc habent q̇ debitā curā ſuoꝝ nō habēt. Sꝫ tn̄ debe
ret quilibet attendere ꝙ ſapīa ꝯſeruādi nō minus valꝫ
ad hoc ꝙ aliq̇s diteť ꝛ abundet q̄ ſapīa acq̇rēdi iuxta il
lud poeticū. Nō minor eſt virtus q̄ querere parta tue
ri. Ideo dicit Catho. Cōſerua potiꝰ que iaꝫ ſunt parta

labore. Duodecima diciť ignauia. hanc filiam aſſociat il
le ſibi qui potius eligit in miſeria magna manere q̄ ali-
quantulū laboris ſubire. Et ſunt aliq̇ ignauie ħ ponen
de. Prima ꝙ homo accidioſus vult carnes ſuas in pau
pertate attenuari ꝛ inopia q̄ labore ꝓprio ſibi acquirere
quod neceſſariū eſt. De hoc diciť Eccī. iiij. Stultus co-
medit carnes ſuas di. Melior eſt buccella vel pugillus
cū requie q̄ plena vtraq̄ manꝰ cū affectione animi aut
dolore. Secundo ꝙ potius eligit fame perire q̄ laborem
poſcendi ſubire. de hoc Prouer. xxvj. Abſcondit piger
manum ſub aſcello. Tercio ꝙ potius eligit illotis ma-
nibus manducare q̄ in ablutione earuꝫ aliquantulum
laborare. Sicut patet in eis q̇ ꝑ totū annū immūdi co-
medūt qꝛ manus ſuas. i. opa ſua ꝑ ꝯfeſſioneꝫ mundare
nolunt. Terciadecima eſt indeuotio que eſt quedā ari-
ditas ſpūalis. Et qui hanc habet pōt dicere cū pſ̄. cxlij.
Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. Et ſimiliť poteſt
dicere cuꝫ pſ̄. Ab heri ꝛ nudiuſtercius inuaſit me lan-
guor anime ꝛ hebetudo inſolita. quedā ſpūs ſupbia in-
uenta eſt in me. ꝛ deus declinet a ſeruo ſuo in ira. Ex q̇
patet ꝙ interdum prouenit ex ſupbia. quandoq̄ ꝓue-
nit ex defectu ſpiritualis cibi. iuxta illḋ pſ̄. cj. Aruit cor
meū. qꝛ oblitus ſum comedere panē meū. Quartadeci-
ma eſt triſticia in diuino officio. de quo Prouerb. xxv.
Sicut tinea veſtimento ꝛ vermis ligno: ſic triſticia viri
nocet cordi. ideo ſubdit. Triſticiam longe fac a te: mul-
tos eñ occidit. Quintadecima eſt tedium vite qḋ ꝓue-
nit ex longa triſticia in diuino officio. Poſtq̄ eñ aliq̇s
triſticiam patiť paulatim adeo corrūpiť vt non ſoluꝫ ei
diſpliceat deo ſeruire ſed etiam viuere. Sicut legiť. iij.
Reg. xix. de Helya q̇ petijt anime ſue vt moreret. pro-
iecitq̄ ſe ſubter vnā iuniperum ꝛ obdormiuit. Quādo-
q̄ etiā ꝓuenit ex deſiderio celeſtis patrie. iuxta illḋ gre-
gorij. Sancti grauiter tolerant q̇cq̇d nō ſonat illud qḋ
amant. Interdum ꝓuenit ex cōſideratione malorum:
quibus mundus plenus eſt. iuxta illud Eccī. ij. Tedet
me vite mee videntē mala vniuerſa eſſe ſub ſole. Non-
nunq̄ accidit ex vehementia tribulationis. Ideo dixit
Job. x. Tedet aīam meā vite mee. Vltima eſt deſpera
tio que prouenit ex triſticia nimia. Prouer. xv. In me-
moratiōe aīe deijciť ſpūs. Glo. in ꝓfundū deſperatiōis
et Prouer. xxvij. Spūs triſtis exiccat oſſa. ſ. ab humore
gratie. et hec valde diſplicet deo. iuxta illud Hiero. ſu-
per pſ̄. cviij. Judas magis offendit chriſtum in hoc ꝙ
ſe ſuſpendit q̄ in hoc ꝙ eū tradidit. Quinta ancilla q̇ ē
a corde eijcienda eſt auaricia. et hec aſſimilať ſanguiſſu-
ge que ſcḋm Iſidorum li. xij. habet os triangulare ꝛ fiſtu
lam in ore cum qua ſanguineꝫ bibit. et cauda applicata
ſanguinem ſugit. ꝛ cum nimium repleta fuerit illū euo-
mit vt iterū ſugere poſſit. Sic ſuo modo auaricia habꝫ
os triangulare. quia tres habet modos precipuos male
acq̇rendi per rapinam. furtum ꝛ vſurā. cuius fiſtula ir
reprehenſibilis eſt cupiditas inſatiabilis. Hec ſangui-
nem pauperꝝ ſugit. ſicut eñ manifeſte apparet in vſura
rijs q̇ omnes a vite neceſſarijs ſuos q̄q̄ debitores ex-
poliant. ꝛ ex vſurario lucro cum repletam burſaꝫ habu
erint euomūt. i. adhuc lucrū recipiunt vt dicit Anſel. li
bro. v. c. x. De hoc ſatis dixi locis ſuis vt inuenies in re-
giſtro. Hec ancilla mala generat de ſe filias peſſimas:
ſummopere eijciendas. Prima eſt ſymonia. hanc deſpō- X
ſauit principaliter clericis. vt dicit Grego. nazanzenus
j. q. j. qui ſtudet. Symonia eſt ſtudioſa voluntas emen-
di vel vendendi aliquod ſpūale vel ſibi annexuꝫ. De ſy-
monia clericoꝝ hic nihil dicam. ſi autē voluerint de ea
videre videant Guilħ. in ſumma vicioꝝ. tract. de aua-
ricia. Sꝫ de ſymonia laicoꝝ legiť. iiij. Reg. iiij. c. de gie
zi cuiꝰ hyſtoriā vide ſ. dn̄ica. ij. pꝰ ephie. ſer. ij. M. T. ſic
legiť. iiij. Reg. xiij. de Hieroboā q̇ vēdidit ſacerdotiū.
qꝛ dr̄ ibidē. Quicunq̄ volebat implebat manꝰ hierobo
am et fiebat ſacerdos excelſoꝝ. et poſt hoc domus eius

aretur reſurrectio glorioſa que in nobis eſt futura. Jdō
ſm Ambro. ibidem in glo. Sicut natus eſt chriſtus añ
oīa de deo vt oīa crearet. ſic iterum de virgine natus ꝑ/
mus homo reſurrexit vt q̄ creauerat reſtauraret vt ſem
per ſit primus ⁊ princeps. ꝓpter qḋ xp̄s ipſe dixit. Ego
ſum primus ⁊ nouiſſimus ⁊ viuus ⁊ fui mortuus. ⁊ ec/
ce ſum viuens in ſecula ſeculoꝝ amen Apoca. j. Contra
hunc articulū peccant primo illi q̄ credūt deū eſſe purā
naturā. et apud inferos ꝑmanſiſſe. quoꝝ error patet eē
falſus ex premiſſis. Secundo peccant ꝯ hunc articuluꝫ
illi q̄ credunt aīam mori cum corpore. ſed ſi hoc eſſet ve/
rum tunc idem homo nō poſſet reſurgere. Sed ꝯ illos
dicit dn̄s Math. x. Nolite timere eos qui occidūt cor/
pus animā aūt nō poſſunt occidere ⁊c̄. Et Apoca. j. dr̄
Vidi animas interfectoꝝ ſub altari dei dicentes. Vſqꝫ
quo dn̄e non vindicas ſanguinē noſtrum. Tercio pec/
cant hi qui nō credunt reſurrectionē vt ſaducei. quorū
error patet ex p̄dictis. q2 etſi xp̄us reſurrexit ⁊ nos reſur
gemus. j. Coꝝ. xv. Septimū ſignū dicitur libra. ⁊ ſigni
ficat be. Bartholomeū q̄ oīa recte librat. qui compoſu/
it ſeptimū articulū. Aſcendit ad celos ſedet ad dexterā
dei patris omnipotentis. De hac aſcenſione dicit Leo
papa de aſcenſione. Aſcenſio chriſti noſtra ē ꝓfectio. vt
quo ꝓceſſit gloria capitis illuc ſpes tendat ⁊ corpis. Cō
tra hunc articulū peccant euticiani q̄ tm̄ vnā in chriſto
ponunt naturā. Sed q2 xp̄s in vtraqꝫ natura. ſ. diuina
⁊ humana aſcendit. igiť ⁊c̄. Contra hunc etiā peccāt q̄
dixerūt vnā naturā. ſ. humanā in chriſto corruptam. et
ſimiliter iſti qui dicunt xp̄m nō eſſe deū. ſed ex quo aſcē
dit cum natura diuina patet eum eſſe verū deū. Octa/
uum aīal diciť eſſe ſcorpio quod pungit retro ⁊ blandiť
in facie. ⁊ ſignificat. b. Tho. qui retro pupugit qn̄ aſcē/
dente chriſto ait Joh. xx. Niſi videro fixuram clauorū
non credam. Sed ſibi in faciem tūc blanditus eſt qn̄ ꝓ/
ſente chriſto dixit. Dominus meus ⁊ deus meꝰ. Et iſte
vt dicit glo. ſup. c. firmiť. poſuit octauū articuluꝫ. ſ. Jn
de venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos. q̄uis fertur
poſuiſſe ſextuꝫ. Reſurrexit a mortuis. qḋ alij dicūt hoc
Philippum ſimul cōbinaſſe. Deſcendit ad inferna ter/
cia die reſurrexit a mortuis. De hoc articulo tm̄ non eſt
magna vis. De hoc articulo octauo dn̄ica ſcd̄a in aduē/
tu vide ſupra. Contra hunc articulū peccāt primo dicē
tes iudiciū iam eſſe factum aut nō eſſe futurū. Contra
quos dicit ſacra ꝯſtitutio. Venturus in fine ſeculi iudi
care viuos ⁊ mortuos. Secundo peccant hi qui negāt
corpoꝝ reſurrectionē. ꝯ q̄s dicit notanť iudicare viuos
⁊ mortuos. Oportet eīm ꝙ reſurgāt mortui ſi debeāt iu
dicari. De hoc etiam dicit Job. xix. Scio ꝙ redemptor
meus viuit et in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſuꝫ
⁊ in carne mea videbo deū meuꝫ. ⁊c̄. Et Eſa. xxvj. Vi/
uent mortui tui dn̄e interfecti mei reſurgēt. Et Ezech.
xxxvij. Ecce ego mitto in vos ſpūm ⁊ viuetis. Et dañ.
xij. Multi de his q̄ dormiūt ī terre puluere euigilabūt
Tercio peccāt ꝯ hūc articulū illi q̄ dicūt aīas perire cuꝫ
corpore. q̄les fuerunt illi q̄ dixerūt Sap. ij. Exiguū ⁊ cū
tedio eſt tp̄s vite nr̄e. nō eſt refrigeriū in fine hominis. ⁊
nō eſt agnitus qui ſit reuerſus ab inferꝭ. quia ex nihilo
nati ſumus. et poſt hoc erimus tanq̄ non fuerimus.
Sed contra illos diciť Eccl̄s. xij. Reuertetur puluis in
terrā ſuā vnde erat ⁊ ſpūs redeat ad deū q̄ dedit illum.
Spūs. n. bonoꝝ cū corpe nō pibit. ſꝫ ad dn̄m redibit. ꝺ
quo etiā dicit Tullius in ſomnio ſcipionis. Non eſt lu
genda mors quā immortalitas ꝯſequtur. et Mercurius
Hic inq̄t poſt diſſolutionem credere cogenť penis q̄ in
vita noluerūt credere verbis. Quarto peccāt ꝯ hūc ar/
ticulū q̄ dicūt oīa ex nec̄citate euenire. ſicut fuit quidam
ſcholaris. in glo. ſup. c. firmiter. q̄ cū circa hanc materiā
ſtuduiſſet. rogauit cū inſtantia ſociū vt cū eo iret ad ma
giſtros theologie. q̄ volebāt ꝓbare illis ꝙ oīa venirent
ex neceſſitate. Qui cū nō poſſet aliter eiꝰ inquietudineꝫ
refrenare reſpondit ei. Si verū eſt qḋ dicis: quare me ꝑ
cibus inquietas. q2 ſi neceſſe eſt vt tecū vadā velis nolis
tecū ibo. ſi neceſſe eſt ꝙ remaneā ꝓ nihilo me rogas cū
ſit impoſſibile. Qui ad hanc reſponſionē cognouit erro
rem ſuū ⁊ ꝓfeſſus religionē intrauit. Quinto peccant ꝯ
hunc articuluꝫ illi q̄ dicunt deū ex infinita miſericordia
omnē hoīem ⁊ angelū ſaluare. Contra q̄s diciť in. c. fir/
miter. Et redditurus ſingulis ſm opa ſua tā reprob q̄
bonis. qui omnes ꝓprijs ſuis reſurgent corpib9 q̄ nunc
geſtant vt recipiant ſm opa ſua ſiue bona ſiue mala fu/
erint. Jlli. ſ. mali cū dyabolo ꝑpetuā penā. Jſti. ſ. electi.
cū chriſto gloriam ſempiternaꝫ. Nonū animal eſt ſagit
tarius. a quo denoīať nonū ſignū. et ſignificat beatum
Matheū qui miſit telas dure cōminatiōis ꝯ malos. vt
habeť in ſuo euāgelio. Et hic poſuit nonū articulū. cre/
do in ſpūmſanctū ſanctā eccleſiam catholicaꝫ. vt habeť
ex glo. c. firmiter. q. d. credo ꝙ ſpūs ipſe ſanctus ſit ⁊ ec/
cleſia ſancta ſit ab eo. Contra hunc articulū peccāt pri/
mo illi q̄ dicunt ſpūmſanctū a ſolo patre ꝓcedere ⁊ non
a filio. Et hic eſt error grecoꝝ. cōtra illos dicit Athana/
ſius in ſymbolo. Spūſſanctus a prē ⁊ filio eſt nō factus
nec creatus nec genitus ſed ꝓcedens. Et in ſymbolo ni
ceno canit eccleſia. Qui ex patre filioqꝫ ꝓcedit. Scd̄o q̄
dicunt ſpūmſanctū patris et filij ſerui ſeruū eſſe. ſic ma/
cedoniani q̄ negauerūt ſpūm ſanctum eſſe deū. Cuius
erroris auctor fuit Macedonius. Cōtra quos canit ec/
cleſia. Qui cum patre et filio ſimul adoratur. ſ. ſicut deꝰ.
ad quē ſolū ſpectat adoratio. Tercio peccāt ꝯ hunc arti
culū pelagiani q̄ dixerūt ꝙ homo mediante ſuo libero
arbitrio ſine gratia ſpūſſancti poſſet implere oīa diuina
mandata. ſicut recitat hunc errorē magiſter li. ij. diſ. xx
viij. c. vij. Cōtra quē diť dn̄s. Jo. xv. Sine me. i. ſine grā
mea nihil poteſtis facere. Quarto peccāt ꝯtra hoc. ſan/
ctam eccleſiam catholicam. q̄ dicunt extra eccleſiā vnū/
queqꝫ ſaluari in fide ſua. vt iudeos in fide ſua. ſimiliť et
gentiles. Contra quos dicit ſacrū cōcilium in. c. firmiť.
vna eſt fideliū vniuerſalis eccleſia. extra quā nullus oī
no ſaluabiť. Pro illius eccleſie vnitate ſic orauit chriſtꝰ.
Pater ſancte ſerua eos in nomine tuo q̄s dediſti mihi
vt ſint vnū Joh. xvij. De hac eccleſia dicit ſponſus xp̄e
Cañ. ij. Vna ē colūba mea. ꝑfecta mea. electa mea. quā
viderunt filie ſyon. id eſt virtutes angelice ⁊ beatiſſimā
predicauerūt. Hec vniuerſalis eccleſie vnitas ꝑ archaꝫ
diluuij figurať. de qua Geñ. vj. vij. et. viij. capl̄is. Que
erat tm̄ vna: vnū habēs gubernatoreꝫ. ſ. Noe. Sic ſan
cta eccleſia eſt tm̄ vna vnū habens gubernatorē. ſ. xp̄m
ſummū pontificem. vt in extrauaganti Bonifacij octa
ui. que incipit. Vnā ſanctam eccleſiam. Nā tempe di/
luuij extra archam Noe nihil ſeruabať. ita extra eccleſi
am non eſt ſalus. Decimū animal eſt capricornus ſigni
ficans beatum Jacobum minorem qui addidit. San/
ctoꝝ communionē. ⁊ Symon. Remiſſionē pctōꝝ. hoc
quidā ponūt ſub vno articulo. Contra hūc articulum
peccāt damnātes indulgentias eccleſie. preces ſanctoꝝ
⁊ ſuffragia mortuoꝝ. Vbi notanduꝫ Guilh. de monte
laurino dicit. ꝙ precium ſanguinis xp̄i multū precioſū
eſt vltra omnes res huius mūdi. Et ergo vt dicit ibidē
Vna gutta ꝓ redemptione noſtra ſuffeciſſet. ſed ꝓpter
maiorem dilectionem quam habuit erga nos ſupera/
bundantem effudit ſanguineꝫ. in circumciſione. in ſan
guineo ſudore. in flagellatōne. in ſpinee corone ſupapo
ſitione. modo quotiens hoc factum fuit ſemp erat meri
torium erga deū patrē. etiam multum ꝓmeruit ieiunā
do: predicando. caſtella viſitando ⁊c̄. et omne bonum
faciendo. Tale meritū chriſti nō ceſſit ſibipſi ſed nobis
in theſarum ſancte matris eccleſie. Circa quod vlteriꝰ
nota quatuor ſunt theſauri ſancte eccleſie. Primꝰ ē xp̄i:
de quo iā dictū ē. Scd̄s ē beate virginis. Quia diť igna
cius in quadam epiſtola ꝙ Maria poſt paſſionē chriſti
multas ſuſtinuit blaſphemias a iudeis. q̄s volūtarie ſu

ſtinendo ſine dubio multum ꝓmeruit. Terciꝰ eſt mar
tyꝝ qui ſunt innumerabiles. Quartus eſt cōfeſſoꝝ. vir
ginū ⁊ alioꝝ ſanctoꝝ: ex quorum omniū meritis vt di
cit Durādus in ſpe. reſultant indulgentie. ⁊ haꝝ indul
gentiaꝝ theſauroꝝ papa eſt diſpenſator primus imme
diate a domino deo conſtitutus. Scđo archiepi. Ter
cio epiſcopi in ſuis dyoceſibꝫ. qui archiepiſcopi ⁊ epiſco
pi habent poteſtatem limitatam vt de peni. ⁊ remiſ. qđ
aūt cōſuluiſti. vbi dicit̃ ꝙ indulgentie nō ꝓſunt ſubdi
tis niſi ꝓprij iudices illud cōcedant. Ideo dicit Boni
facius octauus de peni. ⁊ remiſſ. libro. vj. Indulgentie
que ab vno vel a pluribꝫ epiſcopis in eccleſiaꝝ dedicati
onibꝫ vel alijs quibuſcūq; caſibꝫ concedunt̃ vigorez nō
obtinēt ſi ſtatutū exceſſerint cōcilij generalis. Sed de p̄
cibus ſanctorum hoc tenendū. ꝙ ſancti q̄ ſunt in eccle
ſia triumphāte. orāt deum ꝓ illis qui adhuc ſunt in ec
cleſia militante. nā ⁊ hic orauerūt in terris ꝓ peccatori
bus ſicut beatus andreas orauit ꝓ quodaz ſene Nico
laus nomine qui in peccato carnis vſq; ad. lxx. annum
fuerat. et audiuit vocem de celo dicentē. Obtines An
drea ꝓ ſene. Et beatus Jacobus. c. vltimo ait. Orate ꝓ
inuicem vt ſaluemini. Multum enī valet depꝛecatio iu
ſti aſſidua. Et Joh. v. Qui ſcit fratrē ſuum peccare pec
catum nō ad mortem. i. excludendo finalem pniāz qua
quis moritur in peccato mortali. petat. ſ. orando ꝓ eo.
et dabit ei vitam. ſ. gratie. Si igit̃ ſancti orant ꝓ pecca
toribꝫ in via certe multo plus in patria. q2 ibi magis fer
uent in charitate. iō dicit̃ Job. v. voca ſi eſt ⁊ ad aliquē
ſanctoꝝ conuertere. Glo. Rogans eum vt oret ꝓ te. q2
vocare noſtrū eſt humili pꝛece depoſcere deum vt dicit
Berñ. Ideo oramus. Sancta Maria ora ꝓ nobis. Et
qui oppoſitum huius ſentit hereticus eſt cenſendus. q2
facit ꝯtra articulū: ſanctorum cōiōnē. vt dicit ſcūs Tho
mas ſup. iiij. ſen. di. xv. De ſuffragijs aūt mortuoꝝ hec
teneas ꝙ tam ſuffragia eoꝝ q̄ ſunt in patria q̄ hoꝝ qui
ſunt adhuc in via. proſint eis q̄ in charitate deceſſerūt:
cuz ſint amici dei ⁊ in ſtatu ſunt quo digni ſunt hoc be
neficio. habent enī dei gratiam ⁊ expectant eius gloriā.
adherendo corpi eccleſie tanq̄ mēbra ſe dignos effecert̃
Ideo dicit̃. ij. Macha. xij. Sancta ergo ⁊ ſalubris ē cog.
⁊c. Et Ecci. vij. Mortuo inq̄t non ꝓhibeas gratiā. Et
ij. Coꝝ. vij. Si mortui nō reſurgēt quid facient qui ba
ptizant̃ ꝓ mortuis. Et dicit glo. Baptizari ꝓ mortuis
eſt facere ꝓ illis opera que habent purgare. Ex iam di
ctis patet error eoꝝ qui dicunt eſſe ridiculum hoc crede
re. Et indulgentie dant̃ ſub hac forma. Quiſq̄s porre
xerit manū adiutricē ꝓ fabrica eccl'ie in dño relaxamus
terciā: quartā vel ſeptimā ptē iniuncte pnie. Et di. q. ſi
remiſſio dat̃ ꝓ pecunia. ⁊ ſic grā erit venalis. Quibꝫ di
cendū eſt ꝙ p̄latus dans indulgentias nō intēdit con
gregare pecuniā ſed augeri cultū dei ⁊ gloriā. nec oēs q̄
dant ꝓ fabrica merent̃ eas. ſ3 ſolum illi q̄ ſunt cōtriti et
confeſſi ⁊ immunes a peccatis. Item error waldenſiuz
qui dicunt ſanctos nō eſſe inuocandos. q2 ſancti ita ſcō
iuncti ſunt deo ꝙ nō pnt miſeriā noſtrā cogſcere. Et ſm
hoc ſancti ſm eos non ſunt inuocandi: ſ3 ꝙ ipſi cogno
ſcant pniam nr̃am habet̃ Luc. xv. Gaudiū eſt angelis
⁊c. Si ergo gaudent de pnia noſtra ſciunt. ꝙ etiaz nos
ſciunt penitere ⁊c. Quarto peccāt ꝯtra hunc articulum
q̄ dicūt ꝙ nullus ſacerdos habet ptātem ligandi ⁊ ſol
uendi ſed ſolus glorioſus deꝰ: iuxta illud Eſa. xliij. Ego
ſum qui deleo iniq̄tates veſtras. Rndet̃ ꝙ deus ſoluit
auctoritatiue. ſed ſacerdos miniſtraliter. vt dicit magi
ſter libro. iiij. di. xviij. Hanc ptātē quidez ligandi ⁊ ſol
uendi dñs conceſſit aplis ⁊ eoꝝ ſucceſſoribꝫ. Joh. xx. di
cens. Accipite ſpūm ſanctū quoꝝ remiſerit̃ petā remit
tunt̃ eis. Et Math. xvj. Quodcunq; ligaueris ſup ter
ram erit ligatum et in celis. Vndecimū ſignū eſt aqua
rius. et ſignificat beatum Judā tatheū q̄ fudit aquam
ſapīe ſalutaris. Hic poſuit. xj. articulū. Carnis reſurre
ctionē. Contra quā peccauerūt ſaducei ⁊ eoꝝ ſequaces.
q̄ negant reſurrectionē xp̄i Math. xxij. Silr̄ illi q̄ dicūt
hoīm corpa nō reſurgere. ⁊ illi qui dicūt hoīes ī alia car
ne reſurrecturos. ⁊ aīam de corpe in corpus tranſire ſic̄
anaxagoras. q̄ꝝ error patuit ſupius falſus. Itē peccant
ꝯ hunc articulū q̄ dicūt impios nō reſurgere. iuxta illō
pš. j. Non reſurgūt impij in iudicio. Sed rndeo eis ꝙ ñ
reſurgūt ad eoꝝ exultationē. ſ3 ad maiorē depſſionē q̄a
tūc ꝓijcient̃ cum corpe ⁊ aīa in foueā gehenne. Contra
hunc etiā articulū peccāt illi q̄ dicūt hoīes poſt reſurre
ctionē comeſturos. bibituros ⁊ carnales delectationes
habituros. Contra q̄s dī Math. xxij. ꝙ tūc erūt ſicut
angeli dei. Duodecimū aīal eſt piſcis ſignificans. xij. ſi
gnū et denotat beatū Mathiam q̄ ſemp vixit in aquis
ſcripturaꝝ eo ꝙ fuit in lege doctiſſimus. qui ꝯcluſit vlti
mū articulū. Et vitam eternā amen. Contra hūc arti
culum peccāt hi q̄ dicūt ꝙ nulla aīa ante iudiciū vide
at diuinā eſſentiam clare ⁊ apte. Cōtra q̄s dic̄ Benedi
ctus papa. Aīe iuſtoꝝ hoīm poſt mortē dñi nr̄i Ieſu
chriſti ⁊ paſſionē viderūt ⁊ vidēt ⁊ videbūt diuinā eēn
tiam viſione intuitiua. ⁊ etiā facile credit̃ creaturā rōna
lē beatā ſine habitu medio diuinā eſſentiā viſurā. Et di
uina eſſentia immediate ſe nude. clare ⁊ apte ei oſtendē
te. Quodq; ſic videntes eadez diuina eſſentia ꝓfruant̃.
necnō ex tali viſione ⁊ fruitione eoꝝ aīe q̄ iam deceſſert̃
ſunt vere beate ⁊ habent vitā eternā ⁊ requiem eternam.
⁊ etiā illoꝝ q̄ poſtea decedent cū eandē videbūt diuinā
eſſentiā ipſaq; ꝓfruent̃ ante iudiciū generale. Hec ille.
Ecce iſte eſt panis viuus fidelibus ꝓponendus. Quid
credendum ſanctiꝰ eſt. q̄d faciendo vicz. x. p̄cepta. de q̄
bus vide ſupra fer. iiij. q̄tuor tpm poſt inuocauit. Ter
cius panis eſt q̄d cauēdū. ſ. ſeptē vicia mortalia cū filia
bus vide ſupra. Eijce ancillā ⁊ filiū eius. Quartꝰ panis
q̄d timendū eſt. ſ. inferni ſupplicia. de quibꝫ vide ſupra
dominica. ij. in aduentu. ſer. j. D. N. Item dñica. lx. f.
ij. R. G. Quintus panis q̄d appetēdū vicz ꝑadiſi gau
dia vide ſup̄. vij. occaſiones gaudioꝝ ꝑadiſi celeſtis do
minica. ij. in aduentu ſer. j. D. D.

De eadem dominica Letare.

Eſt puer vnꝰ hic qui hꝫ
⁊c. Alio modo ꝑ puerū intelligit̃ moralit̃ q̄li
bet homo qui debet habere mores puerouz
Dicit enī Robertus holkot ſup lib. Sap. lect. cxix. ꝙ in
puero pmo inuenit̃ puritas ad deſignādū ꝙ homo de
bet eſſe paruꝰ ꝑ humilitatē cōtra ſuꝑbie tumorez. Cum
enī porta regni celeſtis ſit parua. et via q̄ ducit ad vitaz
ſit arta. ſic pauci inueniūt eā: ideo volētes intrare oportꝫ
ꝑ hūilitatez paruos fieri. Quia dicit̃ Mat. xviij. Niſi
cōuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli nō intrabit̃
in regnū celoꝝ. Et rurſum Luce. xviij. Quicunq; non
acceperit regnū dei ſicut puer nō introibit in illud. Et
dicit Robertꝰ. Precioſa ocularia ſolent criſtallo pari ꝓ
pter duo. Pmo quia ſecure et honeſte ſaluant̃ ⁊ ſeruā
tur oculi a puluere ⁊ ab alijs imminētibus malis. Se
cūdo q2 tūc polito criſtalli res viſibiles bene manifeſtā
tur. Criſtallus enī dū ſit tranſparens ſpecies obiecti fa
cile tranſfundit̃ ad oculum. immo auget ſpeciem ⁊ facit
eam apparere maioris quantitatis q̄ eſt. Iſto mō mo
raliter q̄ vult aliquas virtutes ſaluas cuſtodire. occul
tet ⁊ operiat eas ſb̄ humilitate. Eſt enim humilitas ſic
criſtallus qui ſaluat virtutes a puluere vane glorie ⁊ a
tactu ſiue palpatione vane laudis hūane. ⁊ fac̄ eas ap
parere maioris q̄ntitatis q̄ ſi ꝑ ſe ſtarēt ſine humilitate
Per illud aūt mediū repꝛeſentauit virgo beata Maria
ſuā virginitatē. pietatē ⁊ caſtitatē. ita ꝙ fuerūt oīa op
ta criſtallo humilitatis. Ideo dicitur Luce pmo. Quia
reſpexit hūilitatē an. ſue. ꝑ illud etiā mediū repſentauit